

Hvad verimod det første Endringsforslag til § 9 angaaer, hvorom hele Udvalget har været enigt, skal jeg dog bemærke, dels at det synes noget overflødig, og dels at der derved kommer en Bestemmelse ind igjen, som udgik ved Sagens 2den Behandling, den nemlig, som gaaer ud paa, at der ved Siden af „dræbes“ skal tilføies „eller i 2 Maaneder holdes saaledes indespærret, som af Politimesteren erkjendes for betryggende“. Det er vistnok uhenftsmæssigt, at en saadan Bestemmelse igjen optages. Naar der virkelig er Fare paaarbe, er det neppe rigtigt, at det tilstedes Eieren af en maaskee gal Hund af Interesse for Dyret at beholde det paa en Maade, der aldeles ikke betrygger Andre for Ulemper. Da dette Forslag saaledes forekommer mig overflødig og til lige indeholder en Bestemmelse, hvori jeg ikke kan være enig, vil jeg stemme imod det. Ligeledes forekommer det Forslag mig betænkeligt, som af det fraværende Medlem er stillet til 2det Affnit, at der nemlig skal tilføies „og en passende af Politimesteren bestemt Mulct“, da der ikke er angivet noget Moment, der kan antyde, hvilken Mulct Politimesteren i forekommende Tilfælde skal kunne fastsætte; der er hverken bestemt noget Minimum eller Maximum.

Slensborg: Jeg troer rigtignok, at Politimesteren i den Henseende vil have en ligefrem Regel i Begyndelsen af § 10, hvor der staaer, at „Overtredelse af denne Lov eller af de i Medfør af samme vedtagne eller paalagte Forpligtelser straffes med Bøder fra 2 til 50 Rd.“; men jeg troer rigtignok ogsaa, at denne Bestemmelse vil gjøre den Tilføining overflødig, som det fraværende Medlem har stillet til 2det Affnit, som gaaer ud paa, at der efter Ordene „løsgaaende Hunde uden forsvarelig Rundkure“ skulle da optages og efter Omstændighederne enten strax dræbes eller opbevares i 3 Døgn, inden hvis Udløb de kunne indløses af Eieren mod at betale Omkostningerne“ skal tilføies „og en passende af Politimesteren bestemt Mulct.“ Jeg skal troe, at dette Tillæg ikke behøvedes, ikke af den af den sidste ærede Taler anførte Grund, men fordi det er overflødig, da der jo i Begyndelsen af § 10 indeholdes den i saa Henseende fornødne Bestemmelse,

som ligefrem vil være anvendelig i det Tilfælde, der omhandles i Slutningen af 2det Affnit i § 9. Med Hensyn til det af det fraværende Medlem stillede Forslag om, at det i det Tilfælde, som omhandles i 3die Affnit, skal staae Enhver frit for at dræbe løsgaaende Hunde, har jeg allerede tidligere tilladt mig at anføre de Grunde, der tale herimod; jeg skal henholde mig dertil og til hvad der blev udtalt af den nuværende Ordfører for Udvalget.

Da ikke Flere begærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Lehmann, tiltraadt af de øvrige Medlemmer af Udvalget, til § 9:

at Ordene: „Ehvert Dyr . . . Har det dræbte Dyr“ forandres til:

„Erklærer denne da Hunden for gal, skal den dræbes. Den dræbte Hund obduceres, og Forretningen indsendes til Amtet. Ehvert Dyr, som ved Bid kan forplante Sygdommen videre, skal, naar det er bidt af en gal Hund, enten dræbes, eller i 2 Maaneder holdes saaledes indespærret, som af Politimesteren erkjendes for betryggende. Har et Dyr“;

vedtoges med 20 St. mod 9.

2) Forslag af Lehmann, tiltraadt af de øvrige Medlemmer af Udvalget, til samme Paragraph:

at i Slutningen af 2det Affnit tilføies: „og en passende af Politimesteren bestemt Mulct.“

forkastedes med 18 St. mod 9.

3) Sammes Forslag til samme Paragraph

at i 3die Affnit Ordene: „om fornødent gjøres . . . løsgaaende Hunde“ forandres til:

„være Enhver tilladt at dræbe enhver løs-